

skrevet stort set det samme i Kristeligt Dagblad i dag og omhyggeligt undgået at skrive, at man vil sænke sikkerhedsniveauet.

Hvis man ser Verdensbankens undersøgelse på området, er Verdensbankens konklusion jo ret klar: Det, man vinder i EU ved at have en grænseværdi, der er skrapere end den globale standardkodeks, er maksimalt ét menneskeliv om året, og det synes jeg sådan set er en ret væsentlig pointe, som ministeren i både sin artikel i Kristeligt Dagblad i dag og også her går uden om.

Så synes jeg i øvrigt også, ministeren glemte at svare på spørgsmålet om en deharmonisering. Der står intet i SF's beslutningsforslag om aflotoksiner, der går på, at der skal være forskellige standarder. Forslaget går faktisk ud på, at man skal skifte fra en standard til en anden, og det vil jeg gerne bede ministeren bekræfte, så det ikke fremstår sådan, som ministeren fik det fremstillet: At vi ønsker, at der skal være forskellige standarder. Ministeren ved jo godt, at det ikke er korrekt.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Jamen SF's forslag vil betyde en deharmonisering af standarderne i EU, for der vil være nogle lande, der ikke vil være tilfredse med Codex-standard, og så vil de bare sige: O.k., så fastsætter vi vores egne standarder. Det kan godt være, at der ikke bliver 25 forskellige, men det vil være vanskeligt at få landene til at vælge den samme standard, fordi der kan være forskellige holdninger til, hvor niveauet skal ligge.

Så bliver jeg nødt til at sige, at det studium, som SF henviser til i beslutningsforslaget, er et teoretisk studium, og at virkeligheden ikke blev, som det teoretiske studium konkluderede. Det viste sig jo, at importen ikke faldt, importen blev derimod femdoblet. Man kan jo lave mange teorier, men virkeligheden har vist, at importen faktisk er femdoblet, så omregningen i menneskeliv holder ikke helt i denne forbindelse.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
Hr. Henrik Vestergaard som ordfører.

Henrik Vestergaard (V): SF's forslag er sympatiske, men Venstre finder grundlaget for de omtalte omfattende tiltag usikkert. Vi finder vejen til problemløsningen noget bagvendt og bureaukratisk, og vi er uenige i, at opgaven er at opfinde nye principper og

nye systemer til afløsning af dem, som findes og fungerer. Vi er derfor ikke tilhængere af de konkrete forslag, og grundene hertil skal jeg uddybe.

EU er kendetegnet ved et forsigtighedsprincip, som medfører høj fødevarerikkerhed og høje forbrugerstandarder, og det skal vi ikke skamme os over. Vi skal fortsat sikre, at folk trygt kan spise den mad, der sælges og serveres i Europa.

Venstre satte allerede for 2 år siden fokus på, at sådanne standarder ikke må blive til skjulte handelshindringer. Det er også et globalt debattema, og SF tager sit udgangspunkt i et sådant debatempele fra Verdensbanken, hvorefter EU angiveligt skulle have lavet grænseværdier for de kræftfremkaldende svampegifte aflotoksiner end det internationale standardsæt Codex Alimentarius.

SF foreslår i B 29, at EU's grænseværdier sænkes, da de forudsættes at være handelsforvridende, specielt for udviklingslandene. Sammenligner man EU's standarder med de internationale, fremkommer der dog et noget mere nuanceret billede. Standarden for jordnødder til videre forarbejdning er, som ministeren har gjort opmærksom på, ens i EU og Codex, nemlig 15 ppb, dvs. parts per billion. For forarbejdede jordnødder har EU nogle grænseværdier, der skal overholdes, som Codex ikke har, og det gælder også for tørret frugt, korn og krydderier.

Kl. 16.30

Er det så som forudsat af SF handelsforvridende? Ja, hvis vi sammenholder tallene fra før 1999, hvor man fik både EU- og Codextallene, med tallene efter 1999, så gælder det for de uforarbejdede nødder, altså hvor standarden er ens, at importen fra Afrika er faldet. For de forarbejdede er der til gengæld tale om en stigning til trods for forskellen mellem EU-standarder og de internationale. Importtallene påviser altså ikke, at standarden umiddelbart virker handelsforvridende.

Aflatoksineksmplet fører SF i B 44 frem til ønsket om en udviklingskommission. Vi finder det ikke uinteressant at undersøge problemets omfang. Aflatoksin er jo kun et – måske dårligt kan det vise sig – eksempel på risikoen for handelsforvridninger via tekniske standarder.

Men læser vi videre i forslaget, hvor beslutningsprocesserne ønskes kortlagt for at skabe gennemsigtighed, og hvor kommissionen har til opgave at foreslå nye standarder, så undres vi, for både de internationale og de europæiske